

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Cochemská praxe

Autor práce: Ing. Lenka Hříšná

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Doc. Dr. Stanislav Příbyl

Datum: 4. 5. 2019

Předložená bakalářská práce je psána živým a čtivým stylem. To souvisí se skutečností, že si autorka zvolila tematiku jí osobně blízkou, která jí zjevně přináší osobní naplnění ve výkonu vlastní profese. Práce čítá celkově 45 stran, je opatřena úvodem, závěrem a sestává ze čtyř kapitol, vhodně řazených od obecnější ke konkrétnější problematice. V příloze je ještě obsaženo pět typových kauz, které jsou označeny a číslovány jako „kazuistika“ 1–5, přičemž „kazuistika“ je ovšem spíše obecný pojem, označující právníkový přístup, nežli označení konkrétní kauzy.

Úvodem autorka mj. prozrazuje, jak se k problematice tzv. Cochemské praxe (Cochemského modelu) dostala: jako pracovnice OSPOD na MěÚ v Přešticích. Zároveň z práce vyplývá, že ji zajímalo, kde všude již se zásady Cochemské praxe v praxi začínají v České republice uplatňovat, nezůstává uzavřená v jakési „ulitě“.

V první kapitole správně předchází přehled dějin německého rodinného práva obdobnému přehledu z českých právních dějin, neboť Cochemská praxe vyrostla na půdě německé rodinněprávní úpravy. Samozřejmě, že by bylo vhodné, kdyby autorka byla znalá německého jazyka a mohla předkládat čtenářům informace z originálů, avšak je zřejmé, že českojazyční odborníci, kteří již principy Cochemské praxe objevili a jejichž příspěvky autorka v práci uvádí, mají přehled v německém i českém právním prostředí.

Vyřizování účtů mezi rozvádějícími se rodiči skrze spory o děti patří v současnosti k morálně nejpovážlivějším sporům, s nimiž se lze bohužel běžně setkat, a proto je vítána jakákoli pomoc, která by oba rodiče dovedla k rozumnému řešení ve prospěch jejich nezletilých dětí. Je sympatické, že ve druhé kapitole autorka tolik zdůrazňuje, že nikoli stát, nýbrž sami rodiče mají převzít za život svých dětí zodpovědnost. Ve vizi Cochemské praxe se navíc všichni aktéři rozvodového řízení účastní na řešení budoucího osudu dětí jako partneři, jak autorka pečlivě rozepisuje – rodiče, děti, soudci, OSPOD, poradny, mediátoři, advokáti i znalci.

Ve třetí i ve čtvrté kapitole autorka líčí vlastní zkušenosti z aplikace Cochemského modelu. Přiznává, že to znamená změnu smýšlení i zaběhané praxe prakticky u všech zúčastněných. Stávající praxe často lpí na formalismu, který jim již předem „rozdává karty“. Pokud by se práce měla pojmout jako obhajoba či jako získání čtenáře pro myšlenku navrhovaného modelu, pak autorka zvládla svoji úlohu velmi dobře. Upřímně a otevřeně uvádí také případy, kdy model nemůže sám o sobě fungovat nebo naráží na oprávněné pochybnosti, nejedná se proto o nepřesvědčivou jednostrannou „propagandistiku“.

V práci je minimum chyb a překlepů; po odborné stránce: na str. 9 je uveden zánik tzv. otcovské moci roku 1949, avšak československý zákon o právu rodinném vstoupil v účinnost až k 1. 1. 1950. Předloženou práci je možno **úspěšně obhájit** a navrhuji klasifikaci **výborně**.

Doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D., Th.D., J.C.D